

SATVERSMES TIESAS KOLĒĢIJA

Jura Alunāna iela 1, Rīga, LV-1010. Tālrunis: 67830735, 67210274. E-pasts: tiesa@satv.tiesa.gov.lv

LĒMUMS PAR ATTEIKŠANOS IEROSINĀT LIETU

Rīgā

2025. gada 11. septembrī

Satversmes tiesas 1. kolēģija šādā sastāvā: kolēģijas priekšsēdētāja Irēna Kucina, tiesneši Veronika Krūmiņa un Juris Juriss, kolēģijas sēdē izskatījusi [..] (turpmāk – Pieteikuma iesniedzēja) pieteikumu par lietas ierosināšanu (pieteikums Nr. 152/2025),

konstatēja:

1. Pieteikuma iesniedzēja lūdz Satversmes tiesu atzīt Ministru kabineta 2013. gada 30. aprīļa noteikumu Nr. 240 “Vispārīgie teritorijas plānošanas, izmantošanas un apbūves noteikumi” (turpmāk – Vispārīgie teritorijas plānošanas noteikumi) 163.2. apakšpunktu un 163.¹ punktu (turpmāk – apstrīdētās normas) par neatbilstošu Latvijas Republikas Satversmes (turpmāk – Satversme) 105. pantam un spēkā neesošu no [datums].

2. Vispārīgo teritorijas plānošanas noteikumu 163.2. apakšpunkts noteic, ka, plānojot vēja elektrostaciju un vēja parku izvietojumu, ievēro, ka vēja elektrostacijām, kuru jauda ir lielāka par 2 MW, attālums no tuvākās plānotās vēja elektrostacijas un vēja parka robežas līdz dzīvojamām un publiskām ēkām ir vismaz 800 m. Vienlaikus šo noteikumu 163.¹ punkts paredz, ka minēto nosacījumu ievēro arī gadījumos, ja esošo vēja elektrostaciju un vēja parku tuvumā tiek plānota jauna dzīvojamā vai publiskā apbūve.

3. Satversmes tiesas likuma 19.² panta pirmā daļa noteic, ka konstitucionālo sūdzību Satversmes tiesai var iesniegt ikviena persona, kura uzskata, ka tai Satversmē ietvertās pamattiesības aizskar tiesību norma, kas neatbilst augstāka

juridiska spēka tiesību normai. Savukārt minētā panta sestās daļas 1. punkts prasa pieteikumā šādu uzskatu pamatot.

Saskaņā ar Satversmes tiesas likumu personas pamattiesību aizskārums ir konstatējams, ja: pirmkārt, personai Satversmē ir noteiktas konkrētas pamattiesības; otrkārt, tieši apstrīdētā norma aizskar personai Satversmē noteiktās pamattiesības (*sk. Satversmes tiesas 2021. gada 28. maija lēmuma par tiesvedības izbeigšanu lietā Nr. 2020-52-01 13. punktu*). Ir jāpastāv tiešai saiknei starp personas pamattiesību aizskārumu un pieteikumā apstrīdēto normu (*sk. Satversmes tiesas 2010. gada 18. februāra sprieduma lietā Nr. 2009-74-01 12. punktu*). Turklāt personai ir jānorāda objektīvi pārbaudāmi fakti, kas raksturo viņas pamattiesību aizskārumu (*sk. Satversmes tiesas 2010. gada 18. februāra spriedumu lietā Nr. 2021-31-0103 24. punktu*).

Pieteikuma iesniedzēja norāda, ka tās nekustamais īpašums robežojas ar valstij piederošu nekustamo īpašumu, kas savukārt atrodas teritorijā, kurā tiek plānota vēja elektrostaciju parka būvniecība un ar tā saistītās infrastruktūras projekta īstenošana. Šobrīd notiek šī projekta ietekmes uz vidi novērtējuma procedūra, kuras gaitā tiek precizēta vēja elektrostaciju un saistītās infrastruktūras izvietojuma vieta un būvniecības apjoms. Pēc minētā projekta īstenošanas Pieteikuma iesniedzējas piederošais nekustamais īpašums iespējams robežosies ar vēja elektrostaciju parku, kā arī Pieteikuma iesniedzējas piederošajā nekustamajā īpašumā esošo ēku tuvumā iespējams atradīsies vēja elektrostacija. Tādējādi Pieteikuma iesniedzēja uzskata, ka apstrīdētās normas rada tai piederošā nekustamā īpašuma apgrūtinājumu un aizskar Satversmes 105. pantā ietvertās tiesības uz īpašumu.

Apstrīdētās normas paredz nosacījumus vēja elektrostaciju un vēja parku izvietojumam. Proti, nosaka minimāli pieļaujamo attālumu – vismaz 800 metri – no vēja elektrostācijas un vēja parka robežas līdz dzīvojamām un publiskām ēkām. Vienlaikus šīs normas nenosaka nedz nekustamā īpašuma apgrūtinājumus, piemēram, aizsargjoslu, nedz arī nekustamā īpašuma lietošanas tiesību ierobežojumus, piemēram, liegumu apsaimniekot lauksaimniecības zemi. Turklāt patlaban pat nav precīzi zināms, vai un kur vēja parks robežosies ar Pieteikuma iesniedzējas piederošo nekustamo īpašumu, kā arī vai un kur valstij piederošajā nekustamajā īpašumā atradīsies vēja elektrostācijas un kādā attālumā tā būs no Pieteikuma iesniedzējai piederošā nekustamā īpašuma.

Pieteikumā nav sniegts pamatojums tam, kādas nelabvēlīgās tiesiskās sekas Pieteikuma iesniedzējai rada apstrīdētajās normās noteiktais attālums no tuvākās plānotās vēja elektrostācijas un vēja parka robežas līdz tai piederošajām ēkām. Tādējādi Pieteikuma iesniedzēja nav sniegusi juridisko pamatojumu tam, kādā

veidā apstrīdētās normas aizskar viņai Satversmes 105. pantā ietvertās pamattiesības.

Līdz ar to pieteikums neatbilst Satversmes tiesas likuma 19.² panta pirmās daļas un sestās daļas 1. punkta prasībām.

Ņemot vērā konstatēto un pamatojoties uz Satversmes tiesas likuma 20. panta piektās daļas 3. punktu, Satversmes tiesas 1. kolēģija

nolēma:

atteikties ierosināt lietu pēc [..] pieteikuma (ieteikums Nr. 152/2025).

Lēmums nav pārsūdzams.

Kolēģijas priekšsēdētāja

Irēna Kucina